

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) työvoimaa koskevasta otantaan perustuvasta tietojenkeruusta Euroopan yhteisössä”

(98/C 129/15)

Talous- ja sosiaalikomitea päätti 25. helmikuuta 1998 työjärjestyksensä 23 artiklan kolmannen kohdan nojalla laatia lausunnon edellä mainitusta ehdotuksesta.

Talous- ja sosiaalikomitea nimitti Kenneth Walkerin yleisesittelijäksi ja antoi hänen tehtäväkseen lausunnon valmistelun.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 25.–26. helmikuuta 1998 pitämässään 352. täysistunnossa (25. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 70 ääntä puolesta, 1 vastaan, ja 1 pidättyi äänestämästä.

1. Johdanto

1.1. Täyttääkseen velvollisuutensa, varsinkin seuratakseen työllisyystilanteen kehitystä (vuosittainen kertomus Eurooppa-neuvostolle Essenin huippukokouksen päätöksellä), tunnistaakseen työttömyydestä eniten kärsivät alueet (rakennerahastojen tavoitteeseen 2 kuuluminen) sekä analysoidakseen yksilöiden ja kotitalouksien tilannetta työmarkkinoilla komissio toivoo saavansa käyttöönsä säännölliset, vertailukelpoiset, ajantasaiset ja alueellisesti edustavat tiedot työllisyydestä ja työttömyydestä jäsenvaltioissa.

1.2. Tällä hetkellä yhteisön tietojenkeruussa koostetaan jäsenvaltioissa toteutettu kansallinen tietojenkeruu. Vaikka tietojenkeruu onkin muodollisesti yhdenmukaistettu⁽¹⁾, sillä on eri valtioissa pääosin omat, kansallisia tarpeita vastaavat ominaispiirteensä.

1.2.1. Olemassa olevat eroavaisuudet koskevat yhtä lailla keruutiheyttä, viitejakson määritelmää, yksiköitä, tutkimuskohdetta, keruumenetelmiä ja otosasetelmaa kuin ekstrapolointimenetelmiä ja kyselylomakkeita. Eroavaisuudet heikentävät siis huomattavasti saatujen tietojen valtioidenvälistä vertailukelpoisuutta varsinkin työllisyys- ja työttömyystietojen osalta.

1.3. Yksi keruumenetelmien lähentämisen esteistä on suurten otostutkimusten jäykkyys: kansallisen työvoimaa koskevan tietojenkeruun uudistaminen on raskas investointi tutkimussuunnitelman, tietojenkäsittelyn järjestämisen ja tutkimusrakenteen kannalta. Todellinen mahdollisuus kehittämiseen on ainoastaan silloin, kun tietojenkeruuta ollaan muokkaamassa jäsenvaltiossa. Siksi asetusehdotuksessa määritellään tavoite, mutta jätetään jäsenvaltioille siirtymäajaksi mahdollisuus toteuttaa ainoastaan vuosittainen tietojenkeruu keväällä.

1.4. Erityistä huomiota on kiinnitetty jatkuvan tietojenkeruun toteuttamiskustannusten pitämiseen alhaisi-

na. Kun tietoja kerätään pitkin vuotta, toimet voidaan järjestää järkevämmiin ja tietokoneita voidaan käyttää tehokkaammin. Vahvistetut tarkkuusasteet eivät yleensä edellytä vuosittaisen otoksen koon kohtuutonta kasvatamista. Kotitaloutta ei enää tarvitse käyttää tutkimusyksikkönä, joten jäsenvaltiot voivat halutessaan käyttää yksilöistä muodostuvaa otosta, jos kotitalouksiin liittyvät tiedot saadaan kerättyä. Tietyt nykyisessä tietojenkeruussa käytetyt muuttujat on poistettu.

1.5. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ainoastaan muuttujat, joilla määritetään työmarkkina-asema ja vajaatyöllisyys, pitää kerätä suorilla henkilökohtaisilla kyselytutkimuksilla yhteisten, hyvin tiukkojen periaatteiden mukaan, jotta taattaisiin tulosten vertailukelpoisuus. Muut muuttujat voidaan saada vastauksina kysymyksiin, joiden järjestys ja sanamuoto jätetään kunkin jäsenvaltion harkintavallan piiriin ilman yhteisön asettamia vaatimuksia, tai ne voidaan saada muista lähteistä.

1.5.1. Ehdotetussa rakenteessa ei edellytetä otoksen vaihtumista, jotta olisi mahdollista käyttää kunkin jäsenvaltion erityispiirteiden suhteen tehokkainta keruusuunnitelmaa.

2. Komission ehdotukset

2.1. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava vuosittain työvoimaa koskeva otantaan perustuva tietojenkeruu.

2.1.1. Tietojenkeruu olisi jatkuvaa, ja sen avulla saataisiin käyttöön neljännesvuosittaisia ja vuosittaisia tietoja. Jäsenvaltiot, jotka eivät pystyisi toteuttamaan jatkuvaa tietojenkeruuta, saisivat kuitenkin toteuttaa ainoastaan yhden tietojenkeruun kunkin vuoden keväällä.

2.1.2. Tietoja kerättäisiin yleensä yhden kalenteriviikon (maanantaista sunnuntaihin), eli viiteviikon, tilanteesta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetukset (ETY) N:o 3711/91, 16.12.1991.

2.1.3. Jatkuvassa tietojenkeruussa viiteviikot jakautuisivat tasaisesti koko vuoden ajalle. Tutkimus toteutettaisiin yleensä viiteviikkoa seuraavan viikon aikana. Viiteviikosta ei saisi kulua keruupäivään viittä viikkoa enempää muulloin kuin viimeisellä vuosineljänneksellä. Viitevuosineljännekset olisivat 13 viikon ja viitevuodet 52 viikon kausia.

2.2. Tiedot kerättäisiin jokaisessa jäsenvaltiossa sen talousalueella keruun ajankohtana asuvien otoksesta. Otos voitaisiin valita joko kotitalouksista tai yksityishenkilöistä. Valitusta yksiköstä (yksityishenkilöt tai kotitalous) riippumatta tietoa kerättäisiin kotitalouden kaikista jäsenistä, mutta jos yksikkönä olisi yksityishenkilö, kotitalouden muista jäsenistä vaadittaisiin vähemmän tietoa. Kotitalous on materiaallinen käsite eli kaikkien samassa huoneistossa asuvien katsotaan muodostavan kotitalouden riippumatta heidän keskinäisistä suhteistaan.

2.2.1. Pääasiallisen tutkimuskohteen muodostaisi jokaisen jäsenvaltion talousalueella olevien kotitalouksien perusjoukko. Kotitalouksien muodostamaa pääasiallista tutkimuskohdetta täydennettäisiin mahdollisuuksien mukaan laituskotitalouksilla. Tutkimus ei rajoittuisi pelkästään työikäisiin.

2.2.2. Tiedot työmarkkina-aseman ja vajaatyöllisyyden muuttujista olisi kerättävä haastattelemalla kyseistä henkilöä tai, mikäli se ei olisi mahdollista, muuta saman kotitalouden jäsentä. Jos saadut tiedot olisivat yhdenveroisia, tiedot muista muuttujista voitaisiin kerätä muista lähteistä hallinnolliset lähteet mukaan lukien.

2.3. Asetusehdotuksessa asetetaan tietyt luotettavuuskriteerit otoksen edustavuuden varmistamiseksi.

2.3.1. Jotta vertailuperustan luotettavuus voidaan varmistaa yhteisön, jäsenvaltioiden ja yksittäisten alueiden tasolla, otosasetelman olisi oltava sellainen, että viittä prosenttia työikäisestä väestöstä koskevissa ominaisuuksissa keskivirhe vuosikeskiarvoja koskeviin estimaatteihin verrattuna (tai jos kyse on keväisin tehtävästä vuosittaisesta keruusta, keväällä tehtyyn estimaattiin verrattuna) on NUTS 2:n tasolla enintään kahdeksan prosenttia, kun otetaan huomioon, että otosasetelma vaikuttaa työttömyyttä kuvaavaan muuttujaan.

2.3.1.1. Tämä vaatimus ei koskisi alueita, joilla on vähemmän kuin 300 000 asukasta.

2.3.2. Jatkuvassa tietojenkeruussa otosasetelman olisi oltava sellainen, että perusjoukon osassa, johon kuuluu viisi prosenttia työikäisestä väestöstä, keskivirhe

kahden peräkkäisen vuosineljänneksen muutoksia koskevassa estimaatissa olisi kansallisella tasolla enintään kaksi prosenttia tutkitusta perusjoukon osasta.

2.3.2.1. Valtioihin, joissa on miljoonasta kahteenkymmeneen miljoonaan asukasta, sovellettaisiin kolmeen prosenttiin lievennettyä vaatimusta.

2.3.2.2. Kyseisiä tarkkuusvaatimuksia ei sovellettaisi jäsenvaltioihin, joissa on asukkaita vähemmän kuin yksi miljoona.

2.3.3. Keväisin tehtävässä vuosittaisessa tietojenkeruussa vähintään neljännes otoksesta poimittaisiin edellisen tietojenkeruun otoksesta ja vähintään neljänneksen pitäisi sisältyä seuraavan keruun otokseen.

2.3.4. Tiedot, jotka puuttuvat siksi, että joihinkin kysymyksiin ei ole saatu vastauksia, arvioitaisiin yleensä tilastollisia laskentamenetelmiä käyttäen.

2.3.5. Painot laskettaisiin ottamalla huomioon poimintatodennäköisyys ja ulkoiset tiedot perusjoukon sukupuolen, ikäryhmän (viiden vuoden ryhmät) ja alueen (NUTS 2 -taso) perusteella, jos kyseiset ulkoiset tiedot olisivat riittävän luotettavia. Kotitalouden kaikkiin jäseniin käytetään samaa painokerrointa.

2.3.5.1. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava Eurostatille kaikki tietojenkeruun järjestämisen ja menetelmien kannalta tarvittavat tiedot ja erityisesti otosasetelman ja otoksen koon määrittelyssä käytetyt perusteet.

2.4. Liitteessä 1 on luettelo tutkimuksessa kerättävistä ominaisuuksista. Luettelo jakautuu 13 kysymyssarjaan, jotka jakautuvat edelleen yhteensä 85 kysymykseen. Kun otosyksikkönä olisi yksityishenkilö, muilta kotitalouden jäseniltä ei vaadittaisi kysymyssarjoissa g, h, i ja j tarkoitettua tietoa.

2.4.1. Silloin tällöin vaadittavia tietoja voidaan täydentää lisämuuttujilla eli ”lisäkysymyksillä”. Nämä täydentävät kysymykset voisivat koskea esimerkiksi työn organisointia, työtapaturmia ja siirtymistä koulutuksesta työhön. Lisäkysymysten määrä ei saisi olla kysymyssarjan c kysymysten määrää suurempi.

2.4.1.1. Lisäkysymyksiä koskevasta monivuotisesta ohjelmasta määrättäisiin joka vuosi vähintään kaksitoista kuukautta ennen jonkin kysymyssarjan viiteajanjakson alkamista. Ohjelmassa määritetään jokaisen lisäkysymyssarjan aihepiiri, jäsenvaltiot ja alueet, joita ohjelma koskee, viiteajanjakso, otoksen koko (enintään pääotoksen kokoinen) ja tulosten toimittamisen (mahdollisesti koko tietojenkeruun määräajoista poikkeavat) määraajat.

2.5. Jäsenvaltiot voisivat velvoittaa kyselyyn valitut henkilöt vastaamaan tietojen keräämiseksi tehtyihin kysymyksiin.

2.6. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tietojenkeruun tulokset Eurostatille asianmukaisesti tarkastettuina kaikista tietojenkeruun kohteena olleista henkilöistä (ilman nimi- ja osoitetietoja) viimeistään kahdentoista viikon kuluttua viitevuosineljänneksen päättymisestä, jos kyseessä on jatkuva tietojenkeruu ja viimeistään yhdeksän kuukautta viiteajanjakson päättymisestä, jos kyseessä on keväisin toteutettava vuosittainen tietojenkeruu.

2.7. Komissio antaisi parlamentille ja neuvostolle kertomuksen asetuksen täytäntöönpanosta joka kolmas vuosi, ensimmäisen kerran vuonna 2000. Kertomuksessa arvioitaisiin erityisesti jäsenvaltioiden käyttämien tilastollisten menetelmien laatua.

2.8. Komissiota avustaisi päätöksellä (ETY, Eura-tom) N:o 89/382 perustettu tilasto-ohjelmakomitea, joka toimisi komiteamenettelystä annettujen määräysten mukaisesti. Komissio päättäisi toimenpiteistä, jotka pantaisiin välittömästi täytäntöön. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan olisi komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaisi niistä viipymättä neuvostolle ja lykkäisi toimenpiteiden täytäntöönpanoa. Neuvosto voisi kolmen kuukauden kuluessa päättää määränemistöllä jättää hyväksymättä toimenpiteitä, jotka voitaisiin kuitenkin panna täytäntöön, mikäli tällaista päätöstä ei olisi määräajassa tehty.

2.9. Asetus (ETY) N:o 3711/91 kumottaisiin.

3. Yleistä

3.1. TSK:n mielestä luotettavan ja yksityiskohtaisen tiedon saatavuus eri jäsenvaltioiden ja niiden eri alueiden työmarkkinoiden piirteistä, työllisyystilanteen piirteet sekä työttömyyden laatu ja laajuus mukaan lukien, on olennaisen tärkeää yhtenäisen ja koordinoitun työttömyyden vähentämisstrategian kehittämiseksi Euroopan unionissa. Samalla on ilmeistä, että tällaiset tilastot pitää laatia vertailukelpoisin ja yhdenmukaisin perustein, jotta niillä olisi todellista arvoa.

3.1.1. Komitea on näin ollen tyytyväinen komission nykyiseen ehdotukseen, koska sen avulla voidaan saavuttaa myönteistä kehitystä tähän suuntaan.

3.2. TSK uskoo, että tilastojen vertailukelpoisuus paranisi huomattavasti, jos kaikki jäsenvaltiot keräisivät tietoa säännöllisesti, kuten suurin osa jäsenvaltioista nyt tekee. Komitea toivookin, että siirtymävaihetta, jonka aikana jäsenvaltiot voisivat tehdä vuosittaisen tietojenkeruun keväällä, lyhennettäisiin niin paljon kuin mah-

dollista ja että lähitulevaisuudessa jokainen jäsenvaltio keräisi tietoja jatkuvasti. Tämän ei tulisi aiheuttaa kohtuutonta rasitusta jäsenvaltioiden hallinnolle eikä haastateltaville.

3.3. Otokseen perustuvan tietojenkeruun tarkkuus riippuu paljolti siitä, miten satunnainen otos todella on. TSK kannattaa näin ollen ehdotusta, jonka mukaan jäsenvaltiot voisivat velvoittaa henkilöt vastaamaan tietojen keräämiseksi tehtyihin kysymyksiin, koska vastaamatta jättäminen vähentää otoksen satunnaisuutta. Otos pitäisi valita yhdenmukaisin kriteerein.

3.3.1. TSK katsoo, että vaikeasti poistettavat, jäsenvaltioiden väliset erot kyselylomakkeiden sisällössä sekä tavassa, jolla kyselyt järjestetään ja tietoja tulkitaan, tekevät mahdolltomaksi tulosten täyden vertailtavuuden. TSK toivoisi enemmän yhdenmukaistamista tällä alalla.

3.3.2. TSK katsoo lisäksi, että yhdenmukaistettaessa kyselylomakkeita työttömyysaste olisi arvioitava ja ilmoitettava siten, että työttömyys käsitetään sekä suppeassa että laajassa mielessä Kansainvälisen työjärjestön ILO:n määritelmien mukaisesti. TSK toteaa, että työttömyysasteen nykyinen ilmoittaminen käsittämällä työttömyys suppeasti ei riitä antamaan oikeaa kuvaa työttömyysongelmasta ja saattaa heikentää jäsenvaltioiden toimittamien tietojen vertailukelpoisuutta, mikä on sitäkin vakavampaa, kun komissio käyttää kyseisiä tietoja tehdessään ehdotuksia rakennerahastotukien jaosta.

3.4. TSK uskoo, että tämä tietojenkeruu voi olla erittäin hyödyllinen määritettäessä työttömyyden todellista tasoa, koska tällöin yksilöidään esimerkiksi ne, jotka eivät ole ilmoittautuneet työttömäksi, koska he eivät pidä työnsaantimahdollisuuksiaan todellisina, mutta jotka kuitenkin mielellään työskentelisivät, jos heillä olisi siihen mahdollisuus. Tietojenkeruu voisi myös antaa mielenkiintoista tietoa osa-aikatyöstä erottelemalla ne, jotka tekevät osa-aikatyötä omasta halustaan ja ne, joilla ei ole muuta vaihtoehtoa. Näin ollen kysymyksillä pitäisi selvittää kiinnostus sekä työajan pidentämiseen että lyhentämiseen, jotta saataisiin luotettavaa tilastotietoa myös normaalipituista työaikaa noudattavien tilanteesta. Huomiota tulisi kiinnittää myös erityyppisiin työsopimuksiin ja yksilöityjen tietojen hankkimiseen tilapäisistä työsuhteista.

3.4.1. Lisäkysymysten käyttö tarjoaa huomattavia mahdollisuuksia yksityiskohtaisen tiedon saamiseen työllisyyden tasosta eri maissa, työttömyyden erityispiirteistä ja sopimusjärjestelyistä.

3.5. TSK kannattaa ehdotusta, jonka mukaan tilasto-ohjelmakomitea avustaa komissiota komiteamenetelystä annettujen määräysten mukaisesti.

4. Päätelmä

4.1. TSK pahoittelee, ettei siltä pyydetty lausuntoa ehdotetusta asetuksesta, ja sen on ollut pakko käyttää omaa aloiteoikeuttaan lausunnon antamiseksi.

4.2. TSK kannattaa komission ehdotusta neuvoston asetukseksi työvoimaa koskevasta otantaan perustuvasta tietojenkeruusta Euroopan yhteisössä.

Bryssel, 25. helmikuuta 1998.

Talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Tom JENKINS

LIITE

talous- ja sosiaalikomitean lausuntoon

Kerättävät ominaisuudet

1. Tietojen keruussa on kerättävä seuraavat tiedot:

- a) demografinen tausta:
 - kotitalouden tunniste
 - sukupuoli
 - syntymävuosi
 - syntymäpäivämäärä suhteessa viiteajanjakson loppuun
 - siviilisäätty
 - suhde kotitalouden viitehenkilöön
 - aviopuolison tunniste
 - isän tunniste
 - äidin tunniste
 - kansalaisuus
 - kyseisessä jäsenvaltiossa asuttujen vuosien määrä
 - syntymämaa (ei pakollinen tieto)
 - tietojen luovuttamisen luonne (antoiko tiedot kyseinen henkilö vai muu kotitalouden jäsen)
- b) työmarkkina-asema:
 - työmarkkina-asema viiteviikon aikana
 - syy, miksi henkilö, jolla on työpaikka, ei ole ollut töissä
 - työttömän henkilön työnhaku
 - haetun työn luonne (esimerkiksi itsenäinen ammatinharjoittaja tai palkattu työntekijä)
 - työnhakumenetelmät
 - käytettävissäolo työskentelyn aloittamiseen
- c) päätyön tiedot:
 - ammattiasema
 - paikallisen toimipaikan toimiala
 - ammatti
 - paikallisessa toimipaikassa työskentelevien henkilöiden lukumäärä

- työpaikan sijaintimaa
 - työpaikan sijaintialue
 - työsuhteen alkamisvuosi nykyisen työnantajan palveluksessa
 - työsuhteen luonne (ja syyt)
 - väliaikaisen tai määräaikaisen työsuhteen kesto
 - täysipäivä- vai osa-aikatyö (ja syyt)
 - kotona työskentely
- d) työaika
- tavallinen työtuntimäärä
 - todellinen työtuntimäärä
 - pääsy siihen, että todellisten työtuntien määrä poikkeaa tavallisesta työtuntimäärästä
- e) toinen työ:
- onko henkilöllä useampi kuin yksi työpaikka
 - ammattiasema
 - paikallisen toimipaikan toimiala
 - todellisten työtuntien määrä
- f) näkyvä vajaatyöllisyys:
- halu työskennellä tavanomaisesti nykyistä useamman työtunnin ajan (ei pakollinen vuosittaisessa tietojenkeruussa)
 - muun työpaikan haku ja syy siihen
 - haetun työn luonne (palkattu työntekijä vai itsenäinen ammatinharjoittaja)
 - työnhakumenetelmät
 - syy, miksi henkilö ei hae muuta työtä (ei pakollinen vuosittaisessa tietojenkeruussa)
 - käytettävissäolo työskentelyn aloittamiseen
 - toivottu työtuntimäärä (ei pakollinen vuosittaisessa tietojenkeruussa)
- g) työnhaku:
- haetun työn luonne (täysipäivä- vai osa-aikatyö)
 - työn hakemiseen käytetty aika
 - työnhaun aloittamista edeltänyt tilanne
 - ilmoittautuminen työnvälitystoimistoon ja avustusten saanti
 - niiden henkilöiden halukkuus työhön, jotka eivät hae työtä
 - syy, miksi henkilö ei ole etsinyt työtä
- h) koulutus ja ammatillinen koulutus:
- koulutukseen tai ammatilliseen koulutukseen osallistuminen viimeksi kuluneiden neljän viikon aikana
 - tavoite
 - taso
 - paikka
 - kokonaiskesto
 - ammatillisen koulutuksen kokonaistuntimäärä
 - korkein hyväksytysti suoritettu tutkinto tai ammatillinen koulutus
 - vuosi, jona korkein hyväksytty tutkinto tai ammatillinen koulutus suoritettiin loppuun
 - osallistuminen koulutukseen, joka on osa sekä koulutus- että työskentelyjaksoja sisältävää ammatillista koulutusta
- i) työttömien henkilöiden aikaisempi työkokemus:
- onko aikaisempaa työkokemusta
 - vuosi ja kuukausi, jolloin henkilöllä oli viimeksi työtä
 - pääsy viimeisimmän työsuhteen lopettamiseen
 - ammattiasema viimeisimmässä työpaikassa
 - sen paikallisen yksikön toimiala, jossa henkilö oli viimeksi töissä
 - ammatti viimeisimmässä työpaikassa
- j) tilanne vuotta ennen tietojen keruuta
- pääasiallinen työmarkkina-asema
 - ammattiasema
 - sen paikallisen toimipaikan toimiala, jossa henkilö työskenteli
 - asuinmaa
 - alue, jolla henkilö asui

- k) pääasiallinen työmarkkina-asema (ei pakollinen)
- l) tulot (ei pakollinen)
- m) haastatteluun liittyvät tekniset tiedot:
 - tietojenkeruuvuosi
 - viiteviikko
 - haastatteluviikko
 - jäsenvaltio
 - alue, jolla kotitalous sijaitsee
 - taajama-aste
 - kotitalouden tunniste
 - kotitaloustyyppi
 - laitostyyppi
 - painokertoimet
 - alaotoksen suhde edelliseen tietojenkeruuseen (vuosittainen tietojenkeruu)
 - alaotoksen suhde seuraavaan tietojenkeruuseen (vuosittainen tietojenkeruu)
 - keruuaallon tunniste

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion laaja-alaisen tuen muotoihin”

(98/C 129/16)

Komissio päätti 7. lokakuuta 1997 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 198 artiklan nojalla pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta ehdotuksesta.

Asian valmistelusta vastannut teollisuus-, kauppaa-, käsiteollisuus- ja palvelujaosto antoi lausuntonsa 6. helmikuuta 1998. Esittelijä oli Jan Jacob van Dijk.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 25.–26. helmikuuta 1998 pitämässään 352. täysistunnossa (helmikuun 25. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon äänin 70 puolesta neljän pidättyessä äänestämästä.

1. Johdanto

1.1. EY:n perustamissopimuksessa jäsenvaltioiden tukitoimia pidetään yleisesti yhteismarkkinoille soveltumattomina. Asiasta määrätään sopimuksen 92 ja 93 artiklassa. Sopimuksen 94 artiklassa selvitetään, miten toteutettavista toimista voidaan päättää.

1.2. Sopimuksessa katsotaan seuraavien tukitoimien soveltuvan yhteismarkkinoille:

- a) yksittäisille kuluttajille myönnettävä sosiaalinen tuki, joka myönnetään harjoittamatta syrjintää tuotteen alkuperän perusteella;
- b) tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi;

- c) tuki eräiden Saksan liittotasavallan alueiden taloudelle.

1.3. Myös seuraavia julkisen vallan käyttämiä tukimuotoja voidaan pitää soveltuvina:

- a) tuki taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, missä elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai vajaa-työllisyys on vakava ongelma;
- b) tuki Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen;
- c) tuki tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei ole ristiriidassa yhteisen edun kanssa;